



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 657/2016
25.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Војиновић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Института за ратарство и повртарство ..., чији је пуномоћник Биљана Пантић Пиља, адвокат из ..., ради поништаја уговора, вредност предмета спора 500.000,00 динара, решавајући сукоб надлежности између Привредног апелационог суда у Београду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 25.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Привредни апелациони суд у Београду.

Образложење

Тужба у овој парници поднета је Општинском суду у Новом Саду дана 29.09.2004. године, ради утврђења ништавости споразума и предаје у посед некретнина.

Општински суд у Новом Саду је о тужбеном захтеву одлучио пресудом П бр.7043/04 од 20.10.2005. године, која је укинута решењем Окружног суда у Новом Саду Гж бр.6264/06 од 13.12.2006. године.

Основни суд у Новом Саду се решењем П бр.322/2010 од 04.06.2010. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности решења спис буде достављен на даље поступање Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду о тужбеном захтеву и захтеву из противтужбе одлучује пресудом П бр.3589/10 од 09.02.2015. године.

Решењем Привредног апелационог суда Пж бр.1215/15 од 07.12.2016. године, укинута је пресуда Привредног суда у Новом Саду П бр.3589/10 од 09.02.2015. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Привредни суд у Новом Саду не прихвата своју стварну и месну надлежност и дана 20.12.2016. године изазива сукоб надлежности којим тражи да

Врховни касациони суд реши настали сукоб надлежности и утврди стварну надлежност суда за поступање у овој парници.

Одлучујући о сукобу надлежности на основу процесног овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој парници стварно надлежан Привредни апелациони суд у Београду.

У члану 369. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 ступио на снагу 23.02.2005. године) прописана је забрана поновног укидања првостепене одлуке у случају да је првостепена пресуда већ једном била укинута по одредбама овог закона.

Према члану 36. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 111/09, ступио на снагу 29.12.2009. године), члану 373. додат је нови став 3. којим је прописано да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може укинути пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.

По оцени Врховног касационог суда новелираним одредбама Закона о парничном поступку изречена је забрана вишеструког односно поновног укидања првостепене пресуде увек када је она већ једанпут била укинута, по одредбама било ког Закона о парничном поступку.

У конкретном случају првостепена пресуда је већ једном била укинута решењем Окружног суда у Новом Саду Гж бр.6264/06 од 13.12.2006. године, а Привредни апелациони суд у Београду други пут је укинуо првостепену пресуду својим решењем Пж бр.1215/15 од 07.12.2016. године (претходно се Основни суд у Новом Саду решењем П бр.322/2010 од 04.06.2010. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и спис доставио Привредном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду).

С обзиром да другостепени суд не може други пут укинути првостепену одлуку, ни по ранијем Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04) нити је то дозвољено чланом 36. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 111/09) то у конкретном случају Привредни апелациони суд није могао укинути побијану другостепену пресуду и предмет вратити томе суду на поновно суђење, па је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни апелациони суд у Београду.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић